

HET GANZEN-/KRAANVOGELBORD

Het ganzenbord is een klassiek bordspel en is in Nederland gecreëerd omstreeks 1822. Het bevat één speelbord, twee dobbelstenen en een viertal pionnen in de primaire (rood, blauw, geel) en secundaire (oranje, paars, groen) kleuren, vaak in de vorm van pionnen of ganzen.

Het is uiteindelijk de bedoeling van het spel om in zo weinig mogelijk beurten van het begin (nr. 1) tot het eind (63) te reizen, en daarbij de obstakels te overwinnen. Iedere speler komt aan de beurt, en moet per beurt met zoveel mogelijk zetten zich richting het einde verplaatsen.

Vakjes met een speciale betekenis	Bijhorend fragment uit het boek
<p>#6: “adembrug” Ga verder naar 12</p>	<p>(p. 21) “Ik schoof nog dicht bij Jadran toe en legde mijn hoofd op zijn buik. Hij zei niets, maar ik wist dat hij wakker was. We gingen een adembrug maken. Dat deden we iedere avond, anders kon hij niet slapen. Ik gaf als eerste het tempo aan. Ik ademde diep in en Jadran deed me na. In en uit. Borst en buik. Pffff. Mijn broer blies de lucht over mijn kin. Het ademspel was eigenlijk mama’s idee. Zij en Jadran deden het al van toen ik pasgeboren was. Als baby lag ik dan tussen hen in op het grote bed. Ze probeerden om net zo puffend en knorrend te ademen als ik. Samen ademen schept een band, zei mama, een band die groter en sterker is dan alleen dat moment.”</p>
<p>#19: blauwe pluim blauwe vleugels. - Josh valt van platform. Een beurt overslaan</p>	<p>(p. 41) “Ik deed mijn ogen weer dicht, telde tot drie en ging naast Spriet staan. Jadran mocht niet ontploffen. Niet hier, tien meter boven de grond. Ik slikte. ‘Nog één keer. Dan gaan we naar beneden, beloofd?’ Twee paar vleugels sloegen open. ‘Harder!’ schreeuwde Jadran. ‘Sneller, kleintje!’ Hij kwam vlak achter mij en Spriet staan. Hij briede in mijn nek? Ik zwaaide een laatste keer met de blauwe vleugels. ‘Niet doen!’ gilde Yasmin. ‘Je kan het, hè!’ riep Jadran triomfantelijk. ‘Als je iets graag wil, dan kan je alles!’ En toen gaf hij me zo’n duw dat ik van het platform in de diepte stortte.”</p>
<p>#31: tractor Brandstof van tractor is op - Wie hier komt moet er blijven tot een andere speler er komt. Degene die er het eerst was speelt dan verder.</p>	<p>(p. 125) “De brandstof was op. En geld om te tanken hadden we niet. Onze laatste muntstukken hadden we nodig om eten te kopen. ‘We laten de tractor hier achter,’ zei ik.”</p>
<p>#42: gsm in beek Terug naar 39</p>	<p>(p. 138) “Ik was er bijna ingelopen. Yasmin was niet echt bezorgd om ons. Ze wilde helemaal niet met me snorkelen. Haar x was geen zoen. Het was een bom zoals in een spelletje zeeslag. Zolang Yasmin maar kruisjes bleef zetten, hadden ze ons zo gevonden. Maar nu was het genoeg [...] Ik mikte Yasmins telefoon met een boog de beek in. Hij plofte op de bladeren en bleef liggen tot het blauwe licht weer doofde. Toen ging hij borrelend kopje-onder.”</p>
<p>#52: zendmast Zelfde als 31</p>	<p>(p. 157) “Het was geen windhaan daar in de top van de zendmast. En ook geen kraanvogel. Het was mijn broer. Mijn lieve, onvermurwbaar irritante broer.”</p>
<p>#58: Terug naar begin, opnieuw beginnen.</p>	<p>(p. 161) “Jadran sprong naast Yasmin in de bak en trok haar de vleugels uit de handen. Hij was een engel. Een reusachtige blauwe engel, hoog in de lucht.”</p>
<p>#63: einde Wie hier als eerste komt heeft gewonnen</p>	<p>(p. 176) “In de schemering kwamen de eerste kraanvogels overvliegen. Ze trompetterden luid alsof ze ons wilden begroeten. Krrroe krrroe krrroe! Spriet zette zich schrap. Hij stond naast ons op de dijk en strekte zijn nek. Hij sperde zijn snavel open om iets terug te roepen, maar het hoge scheidsrechterfluitje was kapot. [...] Jadran spreidde de blauwe vleugels open. Hij flapperde en wapperde, maar Spriet verroerde zicht niet. [...] We keken samen hoe hij steeds harder holde om Spriet mee te lokken. En het lukte nog ook. Het kraanvogeljong ging achter hem aan.”</p>